

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8C/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208367
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8817208367.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci žalobcu: J. Y. I., J. XXXX/XX, T. Q. W., zast.: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., Dobšinského 12, Bratislava, IČO: 47 238 232 proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava konajúca v mene Slovenskej republiky, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 100% s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.301,49 eur a penále vo výške 576,03 eur, teda spolu na 6.877,52 eur s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.877,52 eur od XX.XX.XXXX až do dňa zaplatenia. V žalobe uviedol, že dňa XX.XX.XXXX ukončil podnikanie ako fyzická osoba a XX.XX.XXXX podal odhlášku zo Sociálnej poisťovne ako SZČO. Od XX. XX. XXXX pretransformoval ambulanciu na spoločnosť s ručením obmedzeným a nezrušil licenciu S. X G.. Tá má charakter živnosti a lekár by tak mal platiť odvody. Dôsledky, ktoré musí znášať sú príliš prísne, osobitne za situácie, keď nemal žiadne príjmy z výkonu povolania lekára na základe predmetnej licencie a naďalej si riadne a včas plní odvodové povinnosti už ako zamestnanec vlastnej obchodnej spoločnosti. Ako fyzická osoba ukončil podnikanie rozhodnutím Prešovského samosprávneho kraja. Okrem iných licencií vlastnil aj S. S.. Samostatne zárobkovo činná osoba, teda aj držiteľ S. S. bola podľa doteraz platných právnych predpisov povinná prihlásiť a odhlásiť sa v Sociálnej poisťovni. S účinnosťou od XX. XX. XXXX táto povinnosť zanikla. Nahradila ju povinnosť - orgánu, ktorý vydáva povolenia (licencie) na výkon činnosti podľa osobitných predpisov oznámiť Sociálnej poisťovni vydanie takéhoto povolenia a jeho zrušenie. Dňa XX. G. XXXX žalobca obdržal rozhodnutie, že jeho povinné nemocenské a dôchodkové poistenie dňa XX. XX. XXXX Q.. Dôvodom bola licencia S. G. K. Y., ktorú vtedy vlastnil. Dňa XX. XX. XXXX podal odvolanie. Ústredie Sociálnej poisťovne v Bratislave rozhodnutie pobočky T. Q. W. potvrdilo. Dňa XX. XX. XXXX mu Sociálna poisťovňa zaslala rozhodnutie na zaplatenie 6.732,53 eur, čo aj žalobca uhradil. Ďalej dňa XX. XX. XXXX mu Sociálna poisťovňa zaslala rozhodnutie o zaplatenie 346,58 eur, čo taktiež uhradil. Nakoniec dňa XX. XX. XXXX mu rozhodnutím Sociálna poisťovňa. pobočka T. Q. W. predpísala penále vo výške 576.03 eur a toto penále žalobca taktiež uhradil dňa XX.XX.XXXX. K. XX.XX.XXXX v zmysle novely zákona č. 461/2003 o Sociálnom poistení už SP sama oznamuje samostatne zárobkovej osobe vznik a zánik sociálneho poistenia. Existenciu uvedenej licencie mala Sociálnej poisťovni nahlásiť Slovenská lekárska komora, načo sa v rozhodnutí odvoláva aj Sociálna poisťovňa T. Q. W.. Z toho dôvodu podal žalobca žiadosť o poskytnutie informácií ohľadom nahlásenia licencií Slovenskou lekárskou komorou

s tým, že túto informáciu mala mať Sociálna poisťovňa už XX. XX. XXXX. Získala ju až vo februári 2015 od Slovenskej lekárskej komory. Ak by Sociálna poisťovňa vyzvala žalobcu vo A. XXXX, zaplatil by len poisťné za 2 mesiace a nie za 18 mesiacov ako aj penále. Podľa §5 ods. 1 a 3 zákona číslo 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona číslo 514/2003 Z. z.) právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla. V zmysle § 9 ods. 1-4 zákona číslo 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrovanie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z. z. vyplýva, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa §4 a 11. Žalobca zaslal žiadosť o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody za XX mesiacov, čo činí sumu 6.301.49 eur. Oznamili mu, že mali nezrovnalosti v údajoch. V dnešnom pretechnizovanom svete riešiť zosúladenie údajov XX mesiacov sa mu zdá veľmi dlhé. Žalobca má zato, že Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia mu spôsobila škodu nesprávnym úradným postupom - nečinnosťou, pretože informáciu o licencií mala od A. XXXX, pričom rozhodla, že poistenie nezaniklo dňa XX. XX. XXXX, G. T. G.Í. XXXX, teda viac ako rok po tom, čo disponovala predmetnou informáciou. V ustanovení § 19 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z. z. sa uvádza, že právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, považovala ju za nedôvodnú. Žalobca na základe rozhodnutia Prešovského samosprávneho kraja č. XXXX/XXXX/ODDZ-O. M. D. XX. D. XXXX, prevádzkovoval zdravotnícke zariadenie - ambulanciu v odbore E. G. R.. Na základe žiadosti žalobcu zrušil Prešovský samosprávny kraj rozhodnutím Č.. XXXX/XXXX/OZ-O. M. D. X. Q. XXXX prevádzkovanie jeho ambulancie ku dňu XX. D. XXXX. Z tohto dôvodu žalobca žalovanej dňa X. H. XXXX doručil Registračný list fyzickej osoby - odhlášku, na základe ktorého žalobcovi povinné sociálne poistenie ako samostatne zárobkovej činnéj osobe zaniklo ku dňu XX. D. XXXX a žalobca poisťné na povinné poistenie počnúc H. XXXX prestal platiť. Žalovaná zánik sociálneho poistenia žalobcu na základe ním podaného registračného listu FO - odhláška, nepovažovala za sporný z dôvodu, že v tomto období nemala

vedomosť o tom, že bola žalobcovi udelená licencia S. G. R. na výkon samostatnej zdravotníckej praxe a to od XX. H. XXXX, a preto nebola povinná vydať rozhodnutie o zániku sociálneho poistenia žalobcu, ktoré sa vydáva v súlade s § 178 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len zákon č. 461/2003 Z. z.) iba v sporných prípadoch. O skutočnosti, že žalobcovi bola vystavená licencia S. G. a preto mu povinné sociálne poistenie k XX. D. XXXX nezaniklo, sa žalovaná dozvedela dňa X. G.S. XXXX z údajov, ktoré bola žalovanej povinná zaslať Slovenská lekárska komora. Po získaní týchto informácií žalovaná dňa XX. G. XXXX vydala rozhodnutie č. XXXXX-X/XXXX-T., ktorým rozhodla, že žalobcovi sociálne poistenie k XX. D. XXXX nezaniklo. Voči predmetnému rozhodnutiu žalobca podal opravný prostriedok, ktorý bol žalovanou zamietnutý rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-U. M. D. XX. H. XXXX. Žalobca v žalobe tiež sám laickou formou konštatuje, že kvôli nezrušeniu licencie S. G., ktorá má charakter živnosti, bol povinný platiť odvody aj po X. H. XXXX. Na základe právoplatnosti rozhodnutí žalovanej o nezániku povinného sociálneho poistenia žalobcu v spornom prípade, žalovaná vydala rozhodnutia

G.) Č.. XXX-XXXXXXXXXX-E. M. D. XX. G. XXXX,

U.) Č.. XXX-XXXXXXXXXX-E. M. D. XX. G. XXXX G.

O.) Č.. XXX-XXXXXXXXXX-E. M. D. XX. G. XXXX,

ktorými žalobcovi bolo predpísané poistné za obdobie H. XXXX G. H. XXXX v celkovej sume 7 079,11 EUR, ktoré uhradil dňa XX. G. XXXX a penále vo výške 576,03 EUR za obdobie H. XXXX G. H. XXXX, ktoré uhradil dňa X. H. XXXX. Za samostatne zárobkovo činnú osobu sa podľa § 5 zákona č. 461/2003 Z. z. považuje každá fyzická osoba, ktorá dovŕšila 18 rokov veku a v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo na trvanie povinného sociálneho poistenia dosahovala príjmy z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti, okrem fyzickej osoby, ktorá má podľa zmluvy o výkone osobnej asistencie vykonávať osobnú asistenciu fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím. Žalobca mal status samostatne zárobkovo činnnej osoby a to až do H. XXXX. Žalobca v žalobe sám uvádza, že príjmy z podnikania dosahoval v období pred X. H. XXXX, pričom v súlade s § 21 zákona č. 461/2003 Z. z., kalendárny rok rozhodujúci o trvaní jeho povinného sociálneho poistenia po X. H. XXXX H. N. XXXX a kalendárny rok rozhodujúci o trvaní jeho povinného sociálneho poistenia R. X. H. XXXX H. N. XXXX. Keďže v rokoch XXXX G. XXXX žalobca dosiahol príjmy z podnikania v dostatočnej výške a zároveň vlastnil licenciu S. G., ktorá ho oprávňovala k výkonu lekárskej činnosti, mal status samostatne zárobkovo činnnej osoby, a to až D. H. XXXX. K ďalšiemu trvaniu jeho statusu samostatne zárobkovo činnnej osoby po X. H. XXXX nedošlo z dôvodu, že žalobca T. H. XXX6 požiadal o zrušenie svojej licencie S. a tiež z dôvodu, že za rok XXXX nedosiahol žiadne príjmy z podnikania. Žalobca vznik ním požadovanej škody spája výlučne s nesprávnym úradným postupom žalovanej, ktorá nevydala rozhodnutie o nezániku povinného sociálneho poistenia žalobcu hneď ako disponovala údajmi o licenciách od SLK t. j. vo A. XXXX, ale až v apríli XXXX. Žalobcovi preto vznikla škoda vo výške 6 877,52 EUR, nakoľko namiesto dvoch mesiacov bol povinný zaplatiť poistné až za 18 mesiacov spolu s penále. Žalovaná nesúhlasí s argumentom žalobcu, že sa v konaní o nezániku jeho povinného sociálneho poistenia dopustila nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa žalobcu spočíva v skutočnosti, že rozhodnutie o nezániku jeho povinného sociálneho poistenia bolo vydané až v H. XXXX, aj keď malo byť vydané už vo A. XXXX. Tvrdenie, že žalovaná disponovala relevantnými údajmi už od A. XXXX nie je pravdivé. Žalovaná dňa XX. A. XXXX prebrala od SLK inicializačnú dávku údajov, ktoré jej boli zaslané za účelom zosúladenia štruktúry poskytovaných údajov a odstránenia všetkých ďalších nezrovnalostí. D. XX. A. XXXX tak žalovaná nedisponovala všetkými údajmi, a nedozvedela sa o tom, že žalobcovi bola udelená licencia S. na výkon samostatnej zdravotníckej praxe, ktorá je stále platná, a aj tie údaje ktoré jej boli poskytnuté, bolo potrebné upraviť pred ich použitím na účely sociálneho poistenia. Žalovaná tak reálne všetkými údajmi disponovala až X. G. XXXX. Žalobca rovnako neoznámil žalovanej vlastníctvo licencie, aj keď podľa § 227 ods. 2 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. bol žalobca povinný žalovanej preukázať skutočnosti rozhodujúce na vznik, trvanie, prerušenie a na zánik sociálneho poistenia. Naopak sám podal odhlášku z povinného poistenia, aj keď mal vedomosť, že vlastní licenciu S. G. a preto vedel, že mu povinné poistenie má trvať aj naďalej. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že žalovaná vo A. XXXX informáciou od SLK o licencií žalobcu nedisponovala a nedozvedela sa o nej ani od žalobcu. Preto sa žalovaná nemohla dopustiť nesprávneho úradného postupu tak, ako to uviedol žalobca. Žalovaná tiež nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že mu vznikla škoda. Žalobca bol totiž povinný platiť poistné z dôvodu, že spĺňal podmienky stanovené zákonom č. 461/2003 Z. z., a to vlastnil licenciu a v rozhodujúcom období dosiahol dostatočné príjmy z podnikania, pričom z vyjadrení samotného žalobcu vyplynulo, že o svojej povinnosti platiť poistné z dôvodu vlastníctva licencie vedel, a aj napriek tomu podal odhlášku a platiť prestal. Nie je preto zrejme ako mohla žalobcovi vzniknúť škoda tým, že splnil svoju povinnosť zaplatiť poistné, tak ako to vyžaduje zákon č. 461/2003 Z. z. V súvislosti so žalobcom

požadovanou škodou žalovaná namieta tiež existenciu príčinnej súvislosti medzi žalobcom označeným nesprávnym úradným postupom žalovanej a vznikom škody. Ak by sa totiž žalovaná aj dozvedela o existencii žalobcovej licencie už vo A. XXXX G. I. T. A. XXXX aj vydala rozhodnutie o nezániku povinného sociálneho poistenia dňa XX. D. XX14, toto rozhodnutie by nemalo žiaden vplyv na povinnosť žalobcu platiť poistné, nakoľko žalobca svoju licenciu S. G. zrušil až dňa XX. H. XXXX, pričom na základe jeho príjmov z podnikania, ktoré dosiahol v roku XXXX G. XXXX, mu jeho povinnosť platiť poistné trvala aj po X. H. XXXX. Škoda z dôvodu zaplatenia poistného preto nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s oneskorene vydaným rozhodnutím, nakoľko žalobca bol povinný poistné platiť v období H. XXXX G. H. XXXX, z dôvodu splnenia zákonných podmienok, bez ohľadu na deň vydania rozhodnutia o trvaní jeho sociálneho poistenia po XX. D. XXXX. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žalovaná namietala existenciu základných zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, a to existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody a jej výšku, a tiež existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním žalovanej. V súlade s ustanovením § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. za škodu v rozsahu tohto zákona zodpovedá štát, pričom žalovaná je oprávnená konať v mene štátu. V súlade s ustanovením § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. je žalobca oprávnený požadovať náhradu škody pred súdom iba v tom rozsahu nároku, ktorý bol

predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Na základe žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa XX. Y. XXXX bola predbežne prerokovaná škoda vo výške 6 301,49 EUR. Žalobca si však žalobou a tiež platobným rozkazom uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 6 877,52 EUR, a preto žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobcom uplatnená výška škody je v rozpore s ustanovením § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi: rozhodnutie PSK Prešov č. XXXX/XXXX/OZ-O. M. D. X.XX.XXXX, odhláška žalobcu zo Sociálnej poisťovne, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. XXXXX-X/XXXX- T. M. D. XX.X.XXXX, odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne zo dňa XX.X.XXXX, rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie č. XXXXX-X/XXXX-U. M. D. XX.X.XXXX, rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka T. Q. W. o predpise poistného a penále zo dňa XX.X.XXXX, XX.X.XXXX, XX.X.XXXX, doklady o úhrade poistného a penále, protokol o odovzdaní a prevzatí súboru inicializačnej dávky údajov z registra Slovenskej lekárskej komory, žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobnej nesprávnym úradným postupom zo dňa XX.X.XXXX, Oznámenie Sociálnej poisťovne o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody zo dňa X.X.XXXX, písomné vyjadrenia strán sporu, daňové priznania žalobcu za roky 2013,2014, dohoda o poskytovaní údajov z registra Slovenskej lekárskej komory uzatvorená medzi Sociálnou poisťovňou a Slovenskou lekárskou komorou, údaje žalobcu zaslané SLK žalovanému v nesprávnej štruktúre, emailová komunikácia žalovaného so SLK od marca do H. XXXX, písomná komunikácia medzi Sociálnou poisťovňou a Slovenskou lekárskou komorou, rozhodnutie Slovenskej lekárskej komory zo dňa XX.X.XXXX o zrušení licencie žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Prešovský samosprávny kraj rozhodnutím zo dňa X.XX.XXXX vyhovel Ž. J.. Y. I., Q.. XX.X.XXXX, U. J. XXXX, T. Q. W. a zrušil rozhodnutie o povolení prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia - ambulancie v odbore E. G. R. X. D. XX.XX.XXXX.

5. Žalobca D. X.X.XXXX doručil žalovanému odhlášku z poistenia z dôvodu ukončenia podnikania ku dňu XX.XX.XXXX.

6. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka T. Q. W. Č.. XXXXX-X/XXXX-T. zo dňa XX.X.XXXX žalovaný rozhodol, že samostatne zárobkovo činnéj osobe J.. Y. I. povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa XX.XX.XXXX nezániklo. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že účastníkovi konania bolo ku dňu XX.XX.XXXX zrušené povolenie z Prešovského samosprávneho kraja na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia, ale k zrušeniu, resp. k pozastaveniu licencie S. nedošlo. Nakoľko licencia naďalej trvá, povinné sociálne poistenie dňa XX.XX.XXXX nezániklo a trvá aj po tomto dni. Proti rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo prejednané Sociálnou poisťovňou ústredie Bratislava a rozhodnutím zo dňa XX.X.XXXX Sociálna poisťovňa, ústredie ako odvolací orgán, odvolanie J.. Y. I. zamietla a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka T. Q. W. M. D. XX.X.XXXX potvrdila.

7. Sociálna poisťovňa, R. T. Q. W. rozhodnutím zo dňa XX.X.XXXX

predpísala žalobcovi poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a povinné príspevky na starobné dôchodkové sporenie za obdobie K. H. XXXX D. J. XXXX v sume 6.732,53 eur. Za obdobie J. H. XXXX Sociálna poisťovňa predpísala žalobcovi poistné v sume 346,58 eur rozhodnutím zo dňa XX.X.XXXX. Rozhodnutím zo D. XX.X.XXXX Sociálna poisťovňa, pobočka T. Q. W. žalobcovi predpísala penále v sume 576,03 eur .

8. Slovenská lekárska komora rozhodnutím zo dňa XX.X.XXXX rozhodla o zrušení licencie J. Y. I., Q. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX, T. Q. W. ku dňu XX.X.XXXX a to na základe jeho písomnej žiadosti (zo dňa XX.X.XXXX) o zrušenie licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe S. M. D. XX.X.XXXX.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení poukázal na § 21 ods. 4 prvú vetu zákona č. 461/2003 Z.z.: „povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnéj osobe, ktorá je oprávnená na výkon alebo na prevádzkovanie činnosti uvedenej v § 3 ods. 1 písm. b) a ods.2 a3, zaniká aj odo dňa, od ktorého nie je oprávnená na výkon alebo na prevádzkovanie tejto činnosti.“ Žalovaný v odpore uvádza, že mu nie je zrejmé, ako mu mohla vzniknúť škoda tým , že si splnil zákonnú povinnosť. Žalobca uviedol, že škoda mu vznikla tým, že jeho zákonná povinnosť trvala v dôsledku nečinnosti a nesprávneho úradného postupu žalovaného dlhšie ako by za normálnych okolností trvala. Ak by ho žalovaný vo A. XXXX upozornil na to, že v dôsledku držby licencie S. mu nezanikol status SZČO, túto licenciu by okamžite zrušil, v dôsledku čoho by mu s poukazom na vyššie citované ustanovenie zákona č. 461/2003 Z.z. zaniklo povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie a teda poistenie by mu netrvalo do H. XXXX. Licenciu žalobca zrušil na základe rozhodnutia žalovaného v roku XXXX.

10. Žalovaná nesúhlasila s argumentmi žalobcu, že sa v súvislosti s evidovaním údajov o licenciách lekárov dopustila nesprávneho úradného postupu. Poskytnutie predmetných údajov bolo medzi žalovanou a Slovenskou lekárskou komorou dohodnuté Dohodou o poskytovaní údajov z registra Slovenskej lekárskej komory. V súlade s čl. II ods. 3 dohody SLK poskytuje žalovanej údaje zápisom do elektronického formulára v systéme elektronických služieb žalovanej, pričom údaje musia byť v štruktúre uvedenej v prílohe č. 1 zmluvy. Týmto spôsobom mala SLK žalovanej zaslať údaje v inicializačnej dávke do XX.X.XXXX a následne aj v zmenových dávkach. Údaje poskytnuté SLK v rámci inicializačnej dávky však mali viacero nedostatkov, čo SLK ospravedlňovala tým, že nemajú technické a ani personálne kapacity na dodanie údajov v dohodnutej štruktúre. SLK inicializačnú dávku žalovanej zaslala v súbore programu excel, pričom nebola zachovaná štruktúra údajov a ani ich poradie, napr. údaje o adrese boli vpisované spoločne v jednom riadku a niektoré údaje napr. rodné číslo celkom chýbali. SLK v čase odstraňovania nedostatkov inicializačnej dávky iniciovala u žalovanej úpravu spôsobu nahrávania licencií tak, aby licencie nahrávali regionálne komory spadajúce pod SLK, pričom každá regionálna komora v systéme uvidí iba pod ňu spadajúcich lekárov. Táto požiadavka SLK si vyžiadala dodatočné rozdelenie systému na osem podsystémov, vynútila si prerozdelenie už nahratých záznamov, prerozdelenie prístupov atď, čím došlo k ďalšiemu časovému posunu pri nahrávaní licencií. SLK následne po výzve žalovanej vykonala doplnenie a kontrolu upravovaných dát. Z dôvodu, že inicializačnú dávku bolo potrebné do informačného systému žalovanej nahrat naraz, nemohli byť údaje o licenciách nahrávané priebežne už počas úpravy zle štrukturovaných údajov. Žalovaná sa od H.Ú. XXXX venovala spracovaniu tých údajov a dát, ktoré boli zo strán jednotlivých podsystémov poskytnuté a spracovateľné. Znamenalo to nielen import dát spočívajúcich v manuálnom zadávaní poskytnutých údajov do informačného systému žalovanej na spracovanie, ale aj prípravu týchto dát, komunikáciu s poskytovateľmi vrátane poskytovania poradenskej činnosti a finálne zosúladovanie poskytnutých údajov. Žalovaná súčasne koordinovala činnosť svojich pobočiek, ktoré rovnako naplňovali databázu oprávnení, či už manuálne priamo do informačného systému žalovanej, alebo pomocou v tom čase vyvíjaných pomocných aplikácií. Zároveň už prebiehalo prvé automatizované spracovanie vzniku/ zániku/ zmeny SZČO, ktoré z dôvodu nesprávnych údajov z Finančného riaditeľstva SR bolo potrebné opakovať. Žalovaná preto považuje za preukázané, že údaje poskytnuté SLK vo forme inicializačnej dávky boli nedostatočné, zle štrukturované a vyžadujúce si vykonanie viacerých úkonov, kým mohli byť nahrané do informačného systému žalovanej, pričom väčšina týchto administratívne a časovo náročných úkonov bola vykonaná zamestnancami žalovanej. Žalovaná finálne upravenú inicializačnú dávku importovala do svojho informačného systému dňa X.X.XXXX. Po nahratí inicializačnej dávky sa vyskytli ďalšie problémy s kvalitou údajov poskytnutých SLK, čo len dokladuje celkovo nízku pripravenosť

SLK na poskytovanie jej údajov žalovanej. Žalovaná sa nemohla dopustiť nesprávneho úradného postupu tak, ako to opisuje žalobca a žalovaná považuje žalobu za neodôvodnenú.

11. Právny zástupca žalobcu poukázal na čl. 46 ods. 3 Ústavy SR: „Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.“ V oblasti regulácie následkov výkonu verejnej moci a deliktnej zodpovednosti štátu za spôsobenou škodu je treba hľadať mnohým väčšiu sepeť s ústavným právom, než je tomu u jiných druhů soukromoprávní regulace. To proto, že daná oblast řeší důsledky vztahu, v němž stát vystupoval v nerovném, vrchnostenském postavení. To platí tím spíše tam, kde kvazidelikt ní zodpovednosť štátu vůči jednotlivci vzniká jako důsledek vadného či nedbalého nebo neodpovědného uplatňování veřejné moci (Nález ÚS ČR sp.zn. I. ÚS 3026/07, obdobně nález Ústavného soudu ČR, sp.zn. II. ÚS 590/08). Při posuzování nároků uplatňovaných podle zákona o zodpovědnosti štátu nesmí obecné soudy nikdy zapomínat na ústavní původ a zakotvení těchto nároků, přičemž aplikace zákona o zodpovědnosti štátu nesmí vést, přímo ani nepřímo, k omezení rozsahu základního práva zaručeného čl. 36 odst. 3 Listiny (rozhodnutí ÚS ČR ÚS 1430/13)“. Interpretácia zákona nemôže popierať účel a zmysel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne zasahovať do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 142/2015 z 10. marca 2015) . „Při možné různé interpretaci právních norem nutno přijmout takový výklad, který šetří smysl a podstatu základního práva (např. nález ze dne 30. 6. 2005, nález ze dne 30. 6. 2005, nález ze dne 22. 11. 2004, nález ze dne 15. 12. 2004, nález ze dne 26. 1. 2005)“. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 32/2007, podľa ktorého plnenie povinnosti vyplývajúce z predpisu spadajúceho do oblasti verejného práva, nemôže byť škodou a škoda musí byť priamo a nesprostredkované spôsobená nesprávnym úradným postupom. S uvedeným názorom nesúhlasíme a považujeme za ústavne neudržateľný, nakoľko zásadným spôsobom zvyhodňuje orgány štátu pred občanmi SR, je v rozpore so zmyslom čl. 46 ods. 3 Ústavy SR. Právny názor Najvyššieho súdu SR v praxi znamená, že nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy, ktorého dôsledky sa neprejavujú priamo v samotnom konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ale v inom konaní alebo inej sfére života osoby, je nepostihnuteľný zodpovednosťou. Pritom je nezriedkavé, že postup orgánu verejnej správy (spravidla jeho nečinnosť) môže založiť také právne postavenia osoby, s ktorým bude spojená iná povinnosť osoby, na ktorú by osoba inak nebola povinná, ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Príkladom je samotný skutkový stav vo veci prejednávanej NS SR pod sp.zn. 3 Cdo 32/2007. Ak by katastrálny úrad rozhodol včas a nedopustil by sa nesprávneho úradného postupu, žalobcovi by nevznikla daňová povinnosť. Keďže katastrálny úrad nesprávnym úradným postupom rozhodol neskoro (až po novele zákona), žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť daň z prevodu nehnuteľností. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nevyplýva, prečo by povinnosť vyplývajúca z verejnoprávneho vzťahu nemohla byť považovaná za škodu, najmä v prípade, ak zákonná povinnosť vznikla osobe v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej správy. V praxi často dochádza ku komplikovanejším situáciám, kedy sa na výsledku podieľa viacero príčin a kde nie je vždy zrejmé, aký je ich význam. Vo všeobecnosti je rozhodujúca vecná súvislosť príčiny a škody a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. V zmysle teórie podmienky príčinou je každý jav, bez ktorého by iný jav nenastal, respektíve nenastal spôsobom akým nastal. Nie je rozhodujúce, ak ku škode došlo pôsobením viacerých okolností, pretože určitá činnosť alebo okolnosť, nestráca povahu príčiny len preto, že okrem nej viedli ku škode aj iné činnosti, či okolnosti. Príčinná súvislosť je daná aj vtedy, ak vedľa príčiny, ktorá spôsobila škodu, pôsobila aj ďalšia, iná príčina, pričom je nerozhodné, ak každá z týchto príčin bola inak spôsobila privodiť škodu sama osebe alebo mohla túto škodu privodiť len vo vzájomnom spolupôsobení s druhou príčinou. V takýchto prípadoch je potrebné posudzovať každú možnú príčinu samostatne a vyhodnotiť jej význam vo vzťahu ku škode (napríklad judikatúra R 47/1970). Teória adekvátnej príčinnej súvislosti hodnotí ako príčinu také protiprávne úkony alebo škodové udalosti, pri ktorých bolo možné predvídať vznik škody. Predvídateľnosť je pritom hodnotená objektívne s ohľadom na to, či by bola škoda predvídateľná pre každú rozumne sa chovajúcu osobu, ktorá by sa nachádzala na mieste škodcu. Nejde o to, aby bolo preukázané, že konkrétna osoba škodu predvídala, ale to, že bolo možné objektívne škodu predvídať. Z uvedeného vyplýva, že priamosť a bezprostrednosť príčinnej súvislosti nie je a nemôže byť chápaná výlučne úzko len na jednu poslednú príčinu pred vznikom škody alebo musí byť chápaná aj ako viacero príčin, ktoré pôsobia v jednom momente spoločne alebo pôsobia za sebou vo vecnej súvislosti. V prejednanom prípade na povinnosť žalobcu platiť poisťné mal vplyv nesprávny úradný postup žalovaného, ktorého sa dopustil tým, že žalobcovi doručil rozhodnutie o nezániku povinného poistenia rok potom, ako mal informáciu o tom, že žalobca je držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe a tým, že porušil poučovaciu povinnosť. Ak by si žalovaný splnil svoje povinnosti, žalobca by

okamžite požiadal o zrušenie licencie v dôsledku čoho by zanikol status SZČO a zanikla by mu povinnosť platiť poisťné. Podľa § 172 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov: „Na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje ani na konanie vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom.“ V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR a v zmysle rezolúcie č. (77) 31 Výboru ministrov Rady Európy o správnom konaní sa majú zásady správneho konania aplikovať aj na tie správne procesy, na ktoré sa Správny poriadok nevzťahuje. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov: „Tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.“ Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku: „Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Z uvedeného vyplýva, že napriek tomu, že sa správny poriadok na konanie podľa zákona č. 461/2003 Z.z. nevzťahuje, základne zásady správneho konania je žalovaný povinný aplikovať aj na konania podľa zákona č. 461/2003 Z.z.

12. Žalovaná vo vyjadrení odmietla, že by sa dopustila nesprávneho úradného postupu v intenciiach § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. tak, ako to popisuje žalobca. Žalobca argumentáciu vzniku nesprávneho úradného postupu založil na oneskorenom nahratí údajov do informačného systému žalovanej, nakoľko údajmi mala žalovaná disponovať od A. XXXX, ale k ich nahratiu došlo až T. G. XXXX. Žalobca však neuviedol na základe čoho dospel k názoru, že pri nahrávaní údajov došlo k oneskoreniu žalovanej. Žalovaná vykonala všetky úkony potrebné k čo najskoršiemu nahratiu údajov do jej informačného systému. Žiaden všeobecne záväzný právny predpis a ani zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, neupravuje spôsob a lehoty pri nahrávaní údajov. Žalovaná opätovne poukázala na skutočnosť, že proces nahrávania údajov bol ovplyvnený nesprávnou štruktúrou údajov poskytnutých SLK, čím SLK porušila ustanovenia Dohody o poskytovaní údajov z registra. Z dôvodu, že zo strany SLK došlo k porušeniu ustanovení dohody údaje museli upravovať a nahrávať zamestnanci žalovanej, ktorí v tomto období reálne komunikovali okrem SLK aj s ďalšími subjektmi vydávajúcimi oprávnenia na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti, ktoré so žalovanou odmietli komunikovať vo veciach uvedených v oprávnení, neboli ochotní poskytovať jej informácie o uvedených oprávneniach, alebo tieto informácie poskytovali v nevyhovujúcej štruktúre. Nahrávanie údajov žalovanou spomalila aj žiadosť SLK o rozdelenie licencií podľa regionálnych komôr, čo si tiež vyžiadalo opätovnú úpravu dovtedy nahratých údajov. Zo strany žalovanej boli vykonané všetky úkony, aby došlo k čo najskoršiemu nahratiu údajov do jej informačného systému a reálny výkon sociálneho poistenia bol čo najmenej dotknutý. SLK mala v súlade s § 233 ods. 9 zákona o sociálnom poistení povinnosť informovať žalovanú o vydaní alebo zrušení povolenia potrebného k výkonu samostatnej zárobkovej činnosti už od X.X.XXXX. Svoju zákonnú povinnosť SLK nedodržiavala a odmietala poskytovať žalovanej informácie. Žalovaná uviedla, že vznik žalobcom požadovanej škody si spôsobil vo výraznej miere on sám, nakoľko ako samostatne zárobkovo činná osoba sa z povinného poistenia odhlásil k XX.XX.XXXX, pričom pri podaní odhlášky žalovanej zamlčal rozhodujúcu skutočnosť a to, že vlastní licenciu. Žalobca musel vedieť, že jeho povinnosť platiť poisťné mu nezanikla ukončením prevádzkovania jeho ambulancie, nakoľko stále vlastnil licenciu na výkon samostatnej zdravotníckej praxe a mal preto postavenie SZČO. Žalobca existenciu licencie žalovanej v rozpore s § 227 ods. 2 písm. a) zákona o sociálnom poistení neoznámil napriek tomu, že táto skutočnosť mala rozhodujúci vplyv na vznik, trvanie, prerušenie a na zánik sociálneho poistenia. Žalobca poisťné na sociálne poistenie následne prestal aj platiť. Žalovaná vlastnou činnosťou zistila, že žalobca vlastní licenciu a jeho odhláška je preto nezákonná. Žalovaná preto rozhodla o nezániku sociálneho poistenia žalobcu a následne mu predpísala dlžné poisťné. Žalobca tiež opomína skutočnosť, že trvanie jeho povinného poistenia bolo v plnej miere závislé iba od platnosti jeho licencie v spojení s jeho príjmami z činnosti. Jeho nezákonné odhlásenie sa zo sociálneho poistenia, tak nemalo žiaden vplyv na trvanie poistenia. Žalobca v období, za ktoré mu bolo predpísané dlžné poisťné plne disponoval licenciou, pričom vedel, že jej vlastnením mu naďalej trvá sociálne poistenie. Žalobca mohol licenciu zrušiť kedykoľvek podľa vlastného uváženia, ale neurobil tak. Žalobca sa tiež účelovo snaží kauzálny spojiť dve právne nesúvisiace okolnosti a to podľa jeho názoru oneskorený zápis údajov do informačného systému žalovanej a zrušenie jeho licencie. Žalobca musel vedieť, že vlastnením licencie mu povinnosť platiť poisťné trvá. Rozhodnutie žalovanej nemalo žiaden vplyv na vznik alebo zánik povinnosti žalobcu platiť poisťné, iba deklarovalo reálny stav. Žalovaná nebola povinná žalobcu poučovať o jeho právach a povinnostiach v žiadnom štádiu konania pred vydaním rozhodnutia,

nakoľko podľa zákona o sociálnom poistení nemá žalovaná zo zákona poučovaciu povinnosť voči poistencom. Žalovaná namietla aj existenciu druhej zásadnej skutočnosti potrebnej k preukázaniu vzniku nároku na náhradu škody a to príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom žalobcom požadovanej škody. Poukázala na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/32/2007 zo dňa 29.3.2007. Medzi najzásadnejšie závery vyplývajúce z odôvodnenia tohto rozhodnutia patrí skutočnosť, že plnenie povinnosti, vyplývajúcej z predpisu spadajúceho do oblasti verejného práva, nemôže byť škodou. Poistné na sociálne poistenie je rovnako ako daň platené v rámci verejnoprávneho vzťahu a preto zaplatenie poistného nemôže byť na účely zákona č. 514/2003 Z.z. považované za škodu, nakoľko táto povinnosť vyplýva z kogentnej verejnej normy. Vo vzťahu ku kauzálnemu nexusu judikát uvádza, že o vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Nesprávny úradný postup žalovanej môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené týmto postupom. Oneskorenie žalovanej pri zápise údajov potrebných pri vydávaní oznámení pre SZČO však nespôsobilo žalobcom požadovanú škodu vzniknutú v konaní o dlžnom poistnom. Žalobcom požadovaná škoda nevznikla v príčinnej súvislosti so žalobcom namietaným nesprávnym úradným postupom žalovanej, nakoľko k zmenšeniu majetku žalobcu došlo až na základe právoplatnosti zákonných rozhodnutí vydaných v konaní o dlžnom poistnom žalobcu.

13. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č.k.8C/18/2017-127 zo dňa 11.10.2018 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovaného vo výške 100 %. Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci rozhodoval odvolací súd, ktorý uznesením č.k. 6Co/95/2019-186 zo dňa 25.2.2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie urobil neprávny právny záver v tom, že neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, teda ani vznik škody, a to z dôvodu, že existuje právoplatné rozhodnutie Sociálnej poisťovne. Tu je potrebné konštatovať, že predmetné rozhodnutie bolo zrušené na základe rozhodnutia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 14940/2019 - M OVP zo dňa 3. septembra 2019. Žalobca teda neplatil žalovanej poistné a penále na základe právoplatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Rovnako možno konštatovať, že súd prvej inštancie uzavrel, že nebol v konaní potvrdený ani nesprávny úradný postup žalovanej, a to jej nečinnosť. Túto skutočnosť a tento svoj zámer však súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, resp. bližšie nezrejnil. Vo veci bolo zrejmé, že žalovaná Sociálna poisťovňa, viac ako 18 mesiacov nekonala. Tento svoj záver súd prvej inštancie podoprel aj o ďalšie právne tvrdenie, že bez ohľadu na pravdivosť tvrdenia tej-ktorej strany, ohľadne dĺžky samotného konania Sociálnej poisťovne bolo jednoznačné, že žalobca mal platnú licenciu S. G. D. XX.X.XXXX. Právne posúdenie súdu prvej inštancie v tomto tvrdení bolo nesprávne z toho dôvodu, že dôvodom vzniku povinnosti žalobcu platiť poistné mala byť výhradne existencia jeho licencie. Tento právny záver súdu prvej inštancie nie je správny. Rovnako súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca mal K. X.X.XXXX platnú licenciu a za roky XXXX G. XXXX dosahoval potrebný príjem v zmysle ust. § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. Tu však súd prvej inštancie vôbec nekonštatoval aký príjem samotný žalobca dosahoval a z akých listinných dôkazov vychádzal. Žalobcom predložené rozhodnutie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa X. Y. XXXX odvolací súd považoval za tzv. novotu v konaní v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku (ust. § 366 písm. d), a to z dôvodu, že predmetné rozhodnutie bolo vydané až po rozhodnutí vo veci samej súdom prvej inštancie. Odvolací súd zdôraznil predovšetkým potrebu zohľadniť povinnosť všetkých orgánov štátnej moci svojou činnosťou napĺňať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je právna istota. S princípom právnej istoty logicky korešponduje zásada rozhodovať v obdobných veciach rovnako, pričom odvolací súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach a dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžso/38/2010 a 4Sžso/63/2009. Tvrdenie správneho orgánu, ako aj súdu prvej inštancie, že dôvodom vzniku povinnosti žalobcu platiť poistné bola výhradne existencia jeho licencie je nesprávne a právne neudržateľné. Správne orgány sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali so skutočnosťou, či žalobca vykonával činnosť SZČO, teda či spadal ako poistenec pod režim poistenia podľa ust. § 21 ods. 1 v spojení s ust. § 55 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Po zániku povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia, nemalo žalobcovi povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie trvať, resp. pokračovať výlučne z jedného dôvodu, a to, že bol držiteľom licencie S. bez toho, aby ju aj reálne užíval a dosahoval z nej ako SZČO príjem. Odvolací súd v tomto kontexte poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Sa/7/2008 zo dňa 13.11.2018, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Vs/1/2019 zo dňa 30.4.2019. Odvolací súd uložil súdu

prvej inštancie zaoberať sa aj právnou otázkou, či by žalobca vôbec mohol vykonávať činnosť SZČO len na základe licencie S. vydanjej lekárskou komorou v priamej návaznosti na dátum, kedy bolo rozhodnutím príslušného samosprávneho kraja povolenie poskytovať zdravotnícku starostlivosť žalobcovi zrušené. Zároveň bude potrebné vyhodnotiť skutkové tvrdenie žalobcu nachádzajúce sa v podanej žalobe, že žiadne príjmy z výkonu povolania lekára na základe predmetnej licencie nemal a zároveň si aj naďalej riadne a včas plnil odvodové povinnosti už ako zamestnanec vlastnej obchodnej spoločnosti a vykonať k uvedenému tvrdeniu žalobcu dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, resp. dôkazmi na základe podaných dôkazných návrhov sporových strán. Nesprávny úradný postup súd prvej inštancie posúdi aj v kontexte skutkových tvrdení a listinných dôkazov predložených žalovaným v spojení s ust. § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého sa okrem iného za nesprávny úradný postup považuje aj nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní a iný nezákonný zásah do práv, a to z toho dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že správny orgán vo veci žalobcu nevydal svoje rozhodnutie viac ako 18 mesiacov. Zároveň bude nutné prihliadnuť aj na nové listinné dôkazy predložené žalobcom, a to rozhodnutie MPSVaR z 3.9.2019.

14. Súd v zmysle pokynov odvolacieho súdu doplnil dokazovanie oboznámením sa s písomnými vyjadreniami strán sporu, s rozhodnutím Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR číslo XXXXX/XXXX-J.-K., rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie Č.. XXXXX-XX/XXXX-U., rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava číslo: XXXXX-X/XXXX-U., rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Vs/3/2019 a zistil nasledovné:

15. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR rozhodnutím číslo XXXXX/XXXX-J.-K. zo dňa X.X.XXXX vyhovel protestu prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava č. X. XX/XX/XXXX -X M. XX.G. XXXX a rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie č. XXXXX/XXXX-U. M. XX.H. XXXX zrušilo. Ministerstvo dospelo k záveru, že právny názor týkajúci sa postavenia samostatne zárobkovo činné osoby J.. Y. I. v období po XX.D. XXXX vyjadrený v rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho orgánu Sociálnej poisťovne je v rozpore s § 5 zákona č. 461/2003 Z.z. vychádzajúc zo znenia § 5 v znení účinnom od 1.1.2014.

16. Sociálna poisťovňa, ústredie v súlade s rozhodnutím Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. XXXXX/XXXX-J.-K. M. D.G. X.X.XXXX vydala rozhodnutie č. XXXXX-XX/XXXX-U. M. D. XX.XX.XXXX, ktorým rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou č. XXXXX/XXXX-T. M. D. XX.X.XXXX vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia zrušila a vec vrátila Sociálnej poisťovni, pobočka T. Q. W., na nové prejednanie a rozhodnutie.

17. Rozhodnutím číslo XXXXX-XX/XXXX-T. M. D.G. XX.XX.XXXX Sociálna poisťovňa, pobočka T. Q. W. ako prvostupňový orgán rozhodla, že pánovi J.. Y. I., ako samostatne zárobkovo činné osobe, povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie dňa XX.XX.XXXX nezaniklo. Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava číslo: XXXXX-X/XXXX-U. N. M. D. X.X.XXXX zamietla odvolanie J.. Y. I. podané proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka T. Q. W. číslo XXXXX-XX/XXXX-T. a potvrdila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka T. Q. W.. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa XX.X.XXXX. Žalobca nepodal voči danému rozhodnutiu žalobu na jej preskúmanie súdom.

18. Žalovaná v písomnom vyjadrení uviedla, že odvolacie konanie proti rozhodnutiu žalovanej č. XXXXX-XX/XXXX-T. M. D. XX. D. XXXX o poistnom žalobcu, bolo ukončené vydaním druhostupňového rozhodnutia žalovanej č. XXXXX-X/XXXX-U. M. D. X. A. XXXX, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a napadnuté rozhodnutie žalovanej Č.. XXXXX-XX/XXXX-T. M. D.G. XX. D. XXXX bolo potvrdené. Proti rozhodnutiu žalovanej č. XXXXX-X/XXXX-U. M. D.G. X. A. XXXX sa nemožno ďalej odvolať a právoplatnosť nadobudne dňom doručenia žalobcovi. Toto rozhodnutie je podľa zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok preskúmateľné správnym súdom. Vydaním rozhodnutia žalovanej č. XXXXX-X/XXXX-U. M. D. X. A. XXXX, došlo k podstatnej zmene skutkového stavu, nakoľko už je preukázané, že žalobcovi povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa XX. D. XXXX nezaniklo. Tým stratili podklad viaceré závery vyslovené v bode 19 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/95/2019-186 zo dňa 25. februára 2020, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8C/18/20174-127 zo dňa 11. októbra 2018 (napr. povinnosť súdu prvej inštancie v novom konaní posúdiť možnosť výkonu samostatnej zárobkovej činnosti lekára len na základe licencie S., alebo či príjmy žalobcu zo samostatnej zárobkovej činnosti boli dosiahnuté

na základe výkonu činnosti lekára podľa predmetnej licencie). Podľa ustanovenia § 193 ods. 1 CSP súd prvej inštancie môže sám posúdiť otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať žalovaná, resp. iný orgán verejnej moci, ale nemôže o nej rozhodnúť. Podľa § 193 ods. 2 CSP, ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihladne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia. Súd prvej inštancie je tak v ďalšom konaní povinný prihliadať na rozhodnutia žalovanej Č.. XXXXX-XX/XXXX-T. M. D. XX. D. XXXX G. Č.. XXXXX-X/XXXX-U. M. D. X. A. XXXX. Rozhodnutie žalovanej č. XXXXX-X/XXXX-U. M. D. X. A. XXXX tiež reflektuje závery obsiahnuté v rozsudku veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Vs/3/2019 zo dňa 24. novembra 2020, ktorým došlo k odklonu od záverov uvedených v rozsudku veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Vs/1/2019 zo dňa 30. apríla 2019, na závery ktorého poukazoval aj krajský súd v bode č. 17 odôvodnenia uznesenia č. k. 6Co/95/2019-186 zo dňa 25. februára 2020. Z rozsudku veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Vs/3/2019 zo dňa 24. novembra 2020 jednoznačne vyplýva, že

- licencia S., ktorou žalobca disponoval do XX. H. XXXX, postačuje na to, aby bol žalobca považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu na účely zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) - bod 62 a 63 odôvodnenia rozsudku,
- povinnosťou žalovanej nie je posudzovanie príjmov lekára výlučne k licenci S., nakoľko ak sú príjmy priznané v daňovom priznaní považované za príjem z podnikania alebo z inej samostatnej zárobkovej činnosti, vždy ide o príjem samostatne zárobkovo činnnej osoby, bez ohľadu na to z akého titulu jej statusu boli dosiahnuté - bod 107 odôvodnenia rozsudku.

19. Vzhľadom na uvedené, považovala žalovaná existenciu statusu žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby v období po XX. D. XXXX za preukázanú. Vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu žalovaná uviedla, že nesúhlasí s tvrdením krajského súdu uvedenom v bode 14 odôvodnenia uznesenia č. k. 6Co/95/2019-186 zo dňa 25. februára 2020 o existencii prietahu v konaní trvajúcim viac ako 18 mesiacov, nakoľko zo zisteného skutkového stavu takýto prietah nevyplýva. Žalovaná naďalej zotrvala na tom, že žiadny prietah v konaní nevznikol, a k nahratiu údajov o licenciách lekárov v G. XXXX došlo iba z dôvodu nedostatočnej súčinnosti zo strany Slovenskej lekárskej komory, ktorá ako jediná evidovala licencie lekárov. Rovnako žalovaná nemá podľa zákona o sociálnom poistení určenú žiadnu lehotu, v ktorej by bola povinná vydať rozhodnutie o vzniku, resp. zániku povinného sociálneho poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby. Povinné poistenie žalobcu navyše vzniklo priamo na základe zákona o sociálnom poistení a nie na základe rozhodnutia žalovanej, t. j. jej rozhodnutie zo dňa XX. G. XXXX o nezániku povinného sociálneho poistenia žalobcu D. XX. D. XXXX bolo iba deklaratórne a na základe neho žalobcovi nevznikla žiadna povinnosť platiť poistné. Žalovaná v súvislosti so vznikom nároku žalobcu na ním požadovanú náhradu škody uviedla, že okrem posudzovania existencie nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu je tiež nevyhnutné, aby škoda vznikla v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. V otázke existencie kauzálneho nexusu sa žalovaná pridržala skoršieho vyjadrenia zo dňa X. G. XXXX, v ktorom poukázala na rozhodnutie č. 28 Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2008, ktoré obsahuje rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 CDO 32/2007 zo dňa 29. marca 2007 (ďalej len „judikát“). Vo vzťahu ku kauzálnemu nexusu judikát uvádza, že o vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Otázka príčinnej súvislosti je otázkou skutkovou, pri skúmaní ktorej treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí, a tak zistiť, ktorá príčina ju vyvolala. Príčinou vzniku škody pritom nie je skutočnosť, ktorá je už sama následkom. Atribútom príčinnej súvislosti je tak priamosť pôsobenia príčiny na následok; príčina bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho, pričom nestačí ak je následok iba sprostredkovaný. Platenie odvodov sociálneho poistenia rovnako nie je možné považovať podľa judikátu za škodu. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že dlžné poistné, ktoré žalobca žiada vo forme náhrady skutočnej škody, žalobca zaplatil na základe troch rozhodnutí žalovanej, a to rozhodnutia Č.. XXX-XXXXXXXXXX-E. M. D. XX. G. XXXX, Č.. XXX-XXXXXXXXXX-E. M. D. G. XX. G. XXXX G. Č.. XXX-XXXXXXXXXX-E. M. D. XX. G. XXXX, teda nie na základe rozhodnutia zo dňa XX. G. S. XXXX, ktoré bolo podľa žalobcu vydané oneskorene. Náhrada škody, tvorená výlučne sumou zaplateného poistného, tak nemôže kauzálnie súvisieť s rozhodnutím, ktoré neupravovalo povinnosť žalobcu zaplatiť poistné. Kauzálny nexus absentuje rovnako aj pri nesprávnom úradnom postupe, ktorý žalobca vidí v oneskorenom vydaní rozhodnutia žalovanej zo dňa XX. G. XXXX. Povinnosť platiť poistné žalobcovi vznikla priamo zo zákona, bez ohľadu na čas vydania rozhodnutia žalovanej o nezániku jeho sociálneho poistenia. Žalobca tak bol povinný platiť poistné, z dôvodu naplnenia podmienok vyžadovaných zákonom o sociálnom poistení, mesačne počnúc januárom 2015 a na túto jeho povinnosť nemalo vydanie rozhodnutia zo dňa XX. G. XXXX žiadny vplyv. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobca vždy plne disponoval

svojou licenciou S. a v prípade, že ju už nepotreboval, mohol ju kedykoľvek zrušiť, čím by stratil status samostatne zárobkovo činnnej osoby. Dispozičné právo žalobcu k licenci S. nikdy žiadnym spôsobom nesúviselo s konaním žalovanej. Žalobcom prezentovaný názor, že ak by bolo bývalo rozhodnutie žalovanej zo dňa XX. G. XXXX vydané skôr, zrušil by si následne licenci a neplatil by poistné za tak dlhé obdobie, žalovaná vníma iba ako nepodložené tvrdenie žalobcu. Na základe uvedeného žalovaná namietala splnenie podmienok vzniku nároku žalobcu na náhradu škody a žalobu považovala aj naďalej za nedôvodnú, navrhla ju zamietnuť.

20. Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení uviedol, že predmetom daného sporu je v zásade nie to, že žalobcovi vzniklo, alebo bolo zmenené obdobie poistenia, ale skutočnosť, že o tejto zmene bol informovaný oneskorene z dôvodu nečinnosti na strane žalovaného, kedy žalovaný o tom, že žalobca je držiteľom licencie S., vedel od A. XXXX a rozhodol o zmene zániku poistenia až v G.S. XXXX. Žalovaný nepredložil dôkaz, ktorým by spochybnil to, že údaje o tom, že žalobca bol držiteľom licencie, mu neboli odovzdané vo A. XXXX. Jeho vyjadrenia o tom, že Slovenská lekárska komora mu poskytla údaje v nedostatočnej forme, sú úplne irelevantné, pretože aj z predložených dokladov žalovaným vyplýva, že vo vzťahu k žalobcovi boli žalovanému predložené údaje v relevantnej forme, meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko, o tom, že je držiteľom licencie, od akého dátumu. Nepreukázal ani že by údaje žalobcu boli chybné. Dokonca aj dôkazy, ktoré boli predložené, napríklad - komunikácia p. T. so zamestnancom Slovenskej lekárskej komory svedčí práve o tom skôr, že Sociálna poisťovňa spracovávala tieto údaje dlhodobo, dokonca svedčia o tom, že prechádzala Sociálna poisťovňa na nejaký nový informačný systém a z tohto dôvodu tie údaje neboli včas spracované. Takže jednoducho zo strany sociálnej poisťovne rok spracovávali dáta, pritom ich mali aspoň v excelovej forme a nič im nebránilo v tom, aby exel bol rozoslaný príslušným pobočkám a tie mohli konať hneď vo februári, resp. v marci XXXX. V dôsledku toho že až po roku sa žalobca dozvedel, že mu nezaniklo povinné poistenie, neplatil poistné. Hneď ako sa o tomto dozvedel, zrušil si predmetnú licenci. A určite by tak spravil aj v roku XXXX, ak by mu táto informácia bola poskytnutá. Čo sa týka výšky škody, je to poistné, ktoré žalobca zaplatil práve za to obdobie A. XXXX G. G. XXXX. Podľa názoru žalobcu škoda bola jednoznačne preukázaná a žalovaný výšku škody ani nespochyboval. Čo sa týka príčinnej súvislosti, žalovaný sa pridržiaval záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu, podľa ktorého nie je tu daná príčinná súvislosť medzi nečinnosťou žalovaného a vznikom škody. Žalobca naďalej poukázal na jeho doterajšie vyjadrenia, vrátane rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, rozhodnutia Ústavného súdu, aj na ďalšiu judikatúru, týkajúcu sa príčinnej súvislosti, z ktorých vyplýva, že je to súslednosť viacerých príčin, že jednotlivé príčiny na seba vecne nadväzujú. Názor žalovaného, resp. názor Najvyššieho súdu by v ich praxi znamenal, že za nesprávny úradný postup orgánov verejnej správy, ktoré sa neprejavujú priamo v jeho konaní, ako je v tomto prípade, by nikdy nebol postihnuteľný. Názor Najvyššieho súdu znamená, že sociálna poisťovňa môže byť nečinná dlhodobo koľko chce, ale nikdy by nebola za túto nečinnosť postihnuteľná. Z pohľadu žalobcu boli v danej veci naplnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, nečinnosť, výška škody aj príčinná súvislosť medzi nečinnosťou žalovaného a vznikom škody na strany žalobcu.

21. Žalovaná opätovne zdôraznila, že sociálna poisťovňa nerozhodovala o vzniku poistenia, ale rozhodla iba deklaratórne, že poistenie trvá naďalej. Sociálna poisťovňa nemá zo zákona povinnosť rozhodnúť v nejakej lehote, nakoľko v tomto prípade, pri rozhodnutí o nezániku poistného nevznikajú práva a povinnosti odo dňa vydania tohto rozhodnutia, iba sa potvrdzuje stav, ktorý vznikol už na základe zákona, resp. priamo zo zákona. Pán žalobca mal podľa všeobecného predpokladu, že všetky vydané zákony sú známe, vedieť o tom, že naďalej je poistený. Sociálna poisťovňa nemá zo zákona povinnosť upozorňovať svojich poistencov, že konajú protizákonne. Žalovaná vydala rozhodnutie vtedy, keď mala všetky podklady nahrané v informačných systémoch. Pokiaľ tieto údaje neboli nahraté v takom móde, ktorý by umožňoval nahratie do informačného systému pre pobočky, dovtedy toto rozhodnutie nebolo možné vydať. Žalovaná si preto myslí, že nie sú splnené všetky podmienky vzniku nároku na náhradu škody, nakoľko sociálna poisťovňa v tomto prípade nekonala v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami. Neexistuje žiadne nezákonné rozhodnutie a ak nesprávny úradný postup má spočívať v nečinnosti, žalovaná nevidí žiadne ustanovenie, ktoré by porušila, ktoré by dávalo nejakú lehotu, dokedy je potrebné rozhodnúť o nezániku poistného.

22. Podľa § 5 ods. 1,3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto

konaní. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

23. Podľa § 9 ods. 1-4 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/static/SK/ZZ/1992/460/>> a d) Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/static/SK/ZZ/1992/460/>> a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/static/SK/ZZ/1992/460/>>. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

24. V zmysle §15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/static/SK/ZZ/2003/514/20130101.print.html>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/static/SK/ZZ/2003/514/20130101.print.html>>.

25. Podľa § 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá dovŕšila 18 rokov veku a v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo na trvanie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby dosahovala príjmy uvedené v § 3 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20180901>> a ods. 2 a 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20180901>>, okrem fyzickej osoby, ktorá má podľa zmluvy o výkone osobnej asistencie vykonávať osobnú asistenciu fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím.

26. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osobe vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem uvedený v § 3 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20180901>> a ods. 2 a 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20180901>> bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20180901>>, a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem uvedený v § 3 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20180901>> a ods. 2 a 3 nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20180901>>, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Podľa § 227 ods. 2 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec a poberateľ dávky sú povinní preukázať skutočnosti rozhodujúce na vznik, trvanie, prerušenie a na zánik sociálneho poistenia.

28. Po oboznámení sa s novými rozhodnutia sociálnej poisťovne, so závermi rozsudku veľkého senátu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Vs/3/2019, ako aj vyjadreniami strán sporu, nemal súd nárok žalobcu za preukázaný a preto jeho žalobu zamietol.

29. Žalobca sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom-nečinnosťou žalovanej, keď podľa jeho názoru žalovaná mala informáciu o jeho licencií už od A. XXXX, avšak rozhodnutie o nezániku poistenia vydala až v G. XXXX. Na základe takého nesprávneho úradného postupu musel žalobca v zmysle rozhodnutí žalovanej zaplatiť poistné a penále celkovo v sume 6.877,52 eur.

30. Pri rozhodovaní o nároku žalobcu musel súd skúmať naplnenie základných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom žalovanej. Zákon vyžaduje splnenie troch podmienok a to 1/ existencia škody, 2/ nesprávny úradný postup a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

31. Žalobca plnil poistné na nemocenské a starobné poistenie na základe rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočky T. Q. W. M. D. XX.X.XXXX, XX.X.XXXX G. XX.X.XXXX. Všetky tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť, žalobca sa voči nim neodvolal.

32. Súd vychádzal zo záverov rozsudku veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24. novembra 2020, podľa ktorých licencia S., ktorou žalobca disponoval do XX. H. XXXX, postačovala na to, aby bol žalobca považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu na účely zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Žalovaná zároveň nemala povinnosť posudzovať príjmy lekára výlučne k licencií S., nakoľko ak sú príjmy priznané v daňovom priznaní považované za príjem z podnikania alebo z inej samostatnej zárobkovej činnosti, vždy ide príjem samostatne zárobkovo činnnej osoby, bez ohľadu na to z akého titulu jej statusu boli dosiahnuté. Žalobca mal teda status samostatne zárobkovo činnnej osoby aj po XX.XX.XXXX a preto mal povinnosť plniť zákonné povinnosti- platiť povinné nemocenské a dôchodkové poistenie.

33. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý spočíva na nesprávnom úradnom postupe žalovanej- na jej nečinnosti. Žalobca inú škodu akú tú, ktorá mu vznikla zaplatením poistného a penále v konaní nežiadal.

34. Ak žalobca zaplatil poistné, ktoré vyplynulo zo zákonnej povinnosti, potom toto jeho plnenie nemôže byť súčasne považované za škodu. Aj keby sa preukázal zo strany žalovaného nesprávny úradný postup, škoda by spočívala na iných skutočnostiach, nie na zaplatenom poistnom (napr. ušlý zisk). Zákonná povinnosť a jej splnenie nemôže byť zároveň škodou, preto plnenie poistného nemožno v tomto prípade považovať za škodu, na náhradu ktorej by mal žalobca nárok. V danom prípade existuje právoplatné rozhodnutie žalovanej o tom, že žalobcovi poistenie nezaniklo a až po moment zrušenia licencie A1 mal žalobca zákonnú povinnosť platiť poistné a plnenie poistného nemožno považovať za vzniknutú škodu.

35. Žalobca svoj nárok spájal s nesprávnym úradnom postupom, nečinnosťou žalovanej, ktorá rozhodla o nezániku poistného až po 18 mesiacoch. Súd v tejto súvislosti uvádza, že zákon 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v prvom rade neukladá žalovanej zákonnú lehotu na vydanie tohto typu rozhodnutia a v druhom rade rozhodnutie žalovanej o nezániku poistenia nemalo konštitutívne účinky. Povinnosť platiť poistné vyplývala žalobcovi zo zákona, keďže bol držiteľom licencie a tým pádom samostatne zárobkovo činnou osobou. Prípadná nečinnosť žalovanej by sa posudzovala s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu a potrebnej súčinnosti Slovenskej lekárskej komory. Z listín, ktoré boli do spisu doručené vyplýva, že žalovanej boli údaje od Slovenskej lekárskej komory doručené dňa XX.X.XXXX, avšak tieto neboli v dohodnutej štruktúre a bola potrebná ich úprava a čom prebiehala vzájomná komunikácia medzi žalovanou a SLK, nemožno hovoriť o nečinnosti žalovanej.

36. S poukazom na uvedené skutočnosti v prejednávanom spore neboli preukázané

zákonom vyžadované predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, preto súd žalobu zamietol.

37. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Žaloba žalobcu bola zamietnutá, preto možno konštatovať, že žalovaný bol v súdnom konaní úspešný v celom rozsahu a vznikol mu nárok na plnú náhradu trov konania. O konkrétnej výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.